

SVATEBNÍ LITURGIE

Kačky a Vojty

kostel sv. Terezičky

13. září 2014

10:30

Na úvod bohoslužby svatebčané vytvoří od levých vstupních dveří k oltáři špalír, kterým za zvuků vstupního pochodu projde k oltáři svatební průvod. Poté se zařadíme do lavic a zůstaneme stát. Ihned následuje vstupní zpěv – chorální introitus:

1. INTROITUS (Verše z žalmu 67)

Deus in loco sancto suo,
Deus qui inhabitare facit
unanimis in domo:
ipse dabit virtutem et fortitudinem
plebi suae.

V: Exsurgat Deus
et dissipentur inimici eius.
Et fugiunt, qui oderunt eum,
a facie eius.

Bůh ve své svatyni,
Bůh, který dává bydlet
v domě ve svornosti:
ten dá svému lidu
zmužilost a sílu.

V: Ať Bůh povstane
a jeho nepřátelé budou rozprášeni;
a ti, kdo jej nenávidí,
prchnou od jeho tváře.

Po introitu začíná bohoslužba vstupními obřady, zůstáváme stát.

2. KYRIE

Schola: Lid: Schola: Lid:

Pa - ne, smi - luj se. Pa - ne, smi - luj se. Kris - te, smi - luj se. Kris - te, smi - luj se.

⁵ Schola: Lid:

Pa - ne, smi - luj se. Pa - ne, smi - luj - se. —

3. GLORIA

Kněz: *Všichni:*

Slá - va na vý - sos - tech Bo - hu a na ze - mi po - koj li - dem dob - ré vů - le.

Chvá - lí - me tě. Ve - le - bí - me tě. Kla - ní - me se ti. O - sla - vu - je - me tě.

Vzdá - vá - me ti dí - ky pro tvou ve - li - kou slá - vu. Pa - ne a Bo - že,

ne - bes - ký krá - li, Bo - že, Ot - če vše - mo - hou - cí. Pa - ne,

jed - no - ro - ze - ný Sy - nu, Je - ží - ši Kris - te. Pa - ne a Bo - že,

Be - rán - ku Bo - ží, Sy - nu Ot - ce. Ty, jenž sní - máš hří - chy svě - ta,

smi - luj se nad ná - mi; ty, jenž sní - máš hří - chy svě - ta,

při - jmi na - še pros - by. Ty, jenž se - díš po pra - vi - ci Ot - ce,

smi - luj se nad ná - mi. Ne - boť ty je - di - ný jsi Sva - tý, ty je - di - ný jsi Pán,

ty je - di - ný jsi Svr - cho - va - ný, Je - ží - ši Kris - te,

se sva - tím Du - chem, ve slá - vě Bo - ha Ot - ce. A - men.

Po zpěvu Gloria následuje modlitba kněze, po které se všichni posadí.

4. ZPĚV PO PRVNÍM ČTENÍ (Žalm 128 [127])

Odpověď:

Bla - ze kaž - dé - mu, kdo se bo - jí Hos - po - di - na.

Verše:

1. Blaze každému, kdo se bojí Hospodina, * kdo kráčí po jeho stezkách.
Budeš jísti z výtěžku svých rukou, * bude ti blaze a dobře.
2. Tvá manželka bude jako plodná réva * uvnitř tvého domu,
tvoji synové jako výhonky oliv * kolem tvého stolu.
3. Hle, tak bývá požehnán muž, * který se bojí Hospodina.
Ať ti Hospodin požehná ze Siónu, * abys viděl syny svých synů.

5. ZPĚV PŘED EVANGELIEM (Alleluia, žalm 20 [19] : 3)

*Při zpěvu před evangeliem a při čtení evangelia všichni stojí,
po evangeliu se opět posadí.*

Alleluia.

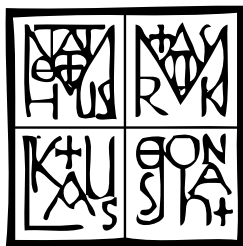
Mittat vobis Dominus
auxilium de sancto,
et de Sion tueatur vos.

Alleluia

Alleluia.

Kéž vám Hospodin sešle
pomoc ze svatyně,
a ze Siónu ať nad vámi bdí.

Alleluia

Během kázání všichni sedí.

*Po kázání následuje vlastní svatební obřad, během kterého stojíme.
Obřad končí výměnou prstýnků; poté se můžeme posadit.*

6. PÍSEŇ PO SVATEBNÍM OBŘADU

1. When Adam was created,
He dwelt in Eden's shade;
As Moses has related,
Before a bride was made.

Ten thousand times ten thousand
Of creatures swarmed around,
Before a bride was formed,
Or any mate was found. | 2. He had not consolation,
But seemed as one alone,
Till, to his admiration,
He found he'd lost a bone.

Great was his exultation,
To see her by his side;
Great was his elevation
To have a loving bride. |
| 3. This woman, she was taken
From near to Adam's heart,
By which we are directed
That they should never part.

This woman was not taken
From Adam's head, we know;
And she must not rule o'er him,
It's evidently so. | 4. This woman, she was taken
From under Adam's arm;
And she must be protected
From injury and harm.

This woman was not taken
From Adam's feet, we see;
And she must not be abused,
The meaning seems to be. |
5. The husband is commanded
To love his loving bride;
And live as does a Christian,
And for his house provide.

The woman is commanded
Her husband to obey,
In every thing that's lawful,
Until her dying day.

7. PŘÍMLUVY

*Během přímluv stojíme. Na jednotlivé prosby odpovídáme zpěvem **Kyrie eleison**:*

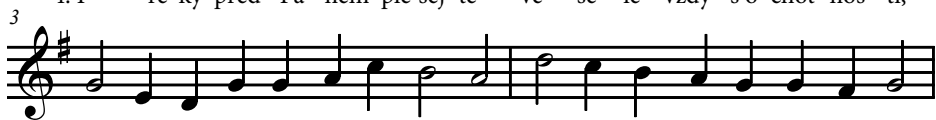
Odpověď:

8. ZPĚV K PŘÍPRAVĚ OBĚTNÍCH DARŮ

1. Pí - seň no-vou zpí - vej - te Pá-nu, neb div - né vě - ci u - či - nil,
 2. Ne - boť rá - čil pa - ma - to - va - ti na své za - slí - be - ní mi - lé,
 3. Ple - sej-te před ním a zpí-vej-te žal - my je - ho ve - leb - nos - ti,
 4. I ře-ky před Pá - nem ple-sej-te ve - se - le vždy s o - chot - nos - tí,

- sám pra - vi - cí svou pře - dů - stoj - nou ví - těž - ství slav - né vy - do - byl;
 že se chce na - vě - ky u - jmou - ti li - du své - ho Iz - ra - e - le.
 i na ci - te ře pro - vá - zej - te, pro - zpě - vu - jí - ce s ra - dos - tí;
 i ho - ry Pá - ně o - kou - šej - te stá - le je - ho pří - tom - nos - tí;

- on též poslou - žil i k zná - mos - ti to - ho spa - se - ní dra - hé - ho,
 Hle, již vi - dí všech - ny kon - či - ny spa - se - ní Bo - ha na - še - ho;
 trou - ba - m před ním i po - zou - ny ať se li - bý hlas vy - dá - vá,
 ne - boť při - chá - zí roz - sou - di - ti spra - ved - li - vé svě - ta vše - ho,

- ne - u - kryl své spra - ve - dl - no - sti před tvá - ří v svě - tě žád - né - ho.
 proto jej za tak slav - né či - ny ctě - te, vši chvá - ly hod - né - ho.
 i mo - ře zvuč na všech - ny stra - ny, i vše, co v svě - tě pře - bý - vá.
 svo - je chu - dé Pán ob há ji - ti, po - mstí - ti z pyš - ných kaž - dé - ho.

9. DIALOG PŘED PREFACÍ

Všichni povstanou.

Kněz: Pán s vámi. *Lid:* I s te - bou. *Kněz:* Vzhů - ru srd - ce. — *Lid:* Má - me je u Pá - na.

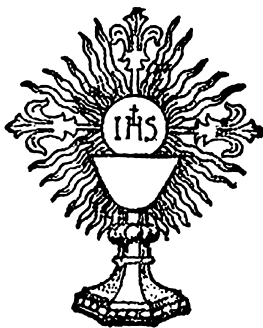

Kněz: Vzdávej - me dí - ky Bo - hu, na - še - mu Ot - ci. *Lid:* Je to dů - stoj - né a spra - ved - li - vé.

10. SANCTUS

Sva - tý, Sva - tý, Sva - tý, Pán Bůh zá - stu - pů.
 Ne - be i ze - mě jsou pl - ny tvé slá - vy. Ho - sa - na na vý - sostech.
 Po - žeh - na - ný, jenž při - chá - zí ve jmé - nu Pá - ně. Ho - sa - na na vý - sos - tech.

Během proměňování (od slov kněze „Neboť on večer před svým utrpením“ až do aklamace po proměňování) na znamení úcty poklekneme (případně je možné zůstat stát).

11. AKLAMACE PO PROMĚŇOVÁNÍ

Kněz: Ta - jem - ství ví - ry. *Lid:* Tvou smrt zvěs - tu - je - me,
 tvé vzkří - še - ní vy - zná - vá - me, na tvůj pří - chod če - cá - me,
 Pa - ne Je - ží - ši Kris - te.

Po aklamaci po proměňování všichni opět povstanou.

12. MODLITBA PÁNĚ

Ot-če náš, jenž jsi na ne-be-sích, po-svěť se jmé-no tvé,
přijď krá-lov-ství tvé, buď vů-le tvá ja-ko v ne-bi tak i na ze-mi,
chléb náš ve-zdej-ší dej nám dnes, a od-pusť nám na-še vi-ny,
ja-ko i my od-pouští-me na-šim vi-ní-kům, a ne - u - veď nás
v po-ku-še - ní, a - le zbav nás od zlé-ho.
Ne-boť_ tvé je krá-lov-ství i moc i slá-va na vě-ky.

Po modlitbě Páně se kněz modlí slavnostní modlitbu za novomanžele; zůstáváme stát.

13. AGNUS DEI

Opět poklekne (případně je možné zůstat stát).

Be-rán-ku Bo-ží, kte-rý sní-máš hří-chy světa, smi-luj se nad ná-mi.
Be-rán-ku Bo-ží, kte-rý sní-máš hří-chy svě-ta, smi-luj se nad ná-mi.
Be-rán-ku Bo-ží, kte-rý sní-máš hří-chy svě-ta, da-ruj nám po-koj.

Během podávání svatého přijímání můžeme sedět.

14. COMMUNIO (Mt 6:33)

Kdo chce a umí, může se přidat ke zpěvu antifony:

CO. VIII
RB & KS

P *Mt. 6, 33*

Ri-mum quaéri- te * regnum De- i, et ómni- a

adi-ci- éntur vo- bis, di- cit Dómi- nūs.

Primum quaerite regnum Dei,
et omnia adicientur vobis,
dicit Dominus.

Hledejte nejprve Boží království,
a všechno ostatní vám bude přidáno,
praví Pán.

Verše (Žalm 37 [36]):

Noli aemulari in malignantibus,
neque zelaveris facientes iniquitatem.

Spera in Domino et fac bonitatem,
et inhabitabis terram et pasceris in fide.

Melius est modicum iusto
super divitias peccatorum multas.

Novit Dominus dies immaculorum,
et hereditas eorum in aeternum erit.

Non confundentur in tempore malo
et in diebus famis saturabuntur.

A Domino gressus hominis confirmantur,
et viam eius volet.

Declina a malo et fac bonum,
et inhabitabis in saeculum saeculi.

Quia Dominus amat iudicium
et non derelinquet sanctos suos.

Iniusti in aeternum disperibunt,
et semen impiorum exterminabitur.

Iusti autem hereditabunt terram, et inha-
bitabunt in saeculum saeculi super eam.

Exspecta Dominum et custodi viam eius,
et exaltabit te, ut hereditate capias terram.

Nechtěj se vyrovnat zlovolníkům,
a nezáviď těm, kdo činí nepravost.

Doufej v Hospodina a konej dobro,
a budeš dlít na zemi v dostatku ve své věrnosti.

Skrovný podíl spravedlivého je lepší
než veškeré bohatství hříšníků.

Hospodin zná dny neposkrvněných:
jejich dědictví potrvá na věky.

V dobách zlých nepodlehnu zmatku
a za dnů hladu se najedí do sytosti.

Krok *toho* člověka činí Hospodin pevným
a v jeho cestě nachází zalíbení.

Odvrať se od zla a čiň dobro,
a budeš bydlet *v zemi* na věky věků.

Neboť Hospodin miluje právo
a své svaté neopustí.

Nespravedliví budou navěky zničeni
a sémě bezbožníků vyhlazeno.

Spravedliví však zdědí zemi,
a budou v ní přebývat na věky věků.

Spolehej na Hospodina a dbej jeho cesty,
a on tě vyvýší: zemi obdržíš za dědictví.

15. HYMNUS K PŘIJÍMÁNÍ

Pange, lingua gloriosi corporis mysterium, sanguinisque pretiosi,
Chvalte, ústa, vznešeného těla Páně tajemství, chvalte předrahou krev jeho,

quem in mundi pretium fructus ventris generosi Rex effudit gentium. Amen.
kterou z milosrdenství, zrozen z lůna panenského, prolil Král všech království.

2. Nobis datus, nobis natus
ex intacta Virgine,
et in mundo conversatus,
sparso verbi semine,
sui moras incolatus
miro clausit ordine.	2. Nám byl dán a nám se zrodil
z Panny neporušené,
jako poutník světem chodil,
sil zde zrno pravdy své,
skvělým řádem vyvrcholil
svoje žití pozemské.
3. In supremæ nocte coenæ
recumbens cum fratribus
observata lege plene
cibis in legalibus,
cibum turbae duodenarum
se dat suis manibus.	3. Na poslední večer k stolu
s bratřími když zasedal,
beránka by s nimi spolu
podle zvyku pojídal,
dvanáctě apoštolů
za pokrm sám sebe dal.
4. Verbum caro, panem verum
verbo carnem efficit:
fitque sanguis Christi merum,
et si sensus deficit,
ad firmandum cor sincerum
sola fides sufficit.	4. Slovo v těle slovu dává
moc chléb v tělo proměnit,
z vína Boží krev se stává.
I když Pán je smyslem skryt,
stačí sama víra pravá
srdce čisté přesvědčit.
5. Tantum ergo Sacramentum
veneremur cernui:
et antiquum documentum
novo cedat ritui:
praestet fides supplementum
sensuum defectui.	5. Před svátostí touto slavnou
v úctě skloňme kolena,
bohoslužbu starodávnou
nahraď nová, vznešená,
doplň smysly, které slábnou,
víra s láskou spojená.
6. Genitori, Genitoque
laus et jubilatio,
salus, honor, virtus quoque
sit et benedictio:
Procedenti ab utroque
compar sit laudatio.
Amen.	6. Otci, Synu bez ustání
chvála nadšená ať zní,
sláva, pocta, díkůvzdání
naše chvály provází.
Duchu též ať vše se klaní,
který z obou vychází.
Amen.

Po přijímání následuje chvíle tiché modlitby.

16. ZPĚV PO PŘIJÍMÁNÍ

1. Bu - diž chvá - la za mi - los - ti, a - le - lu -

2. Ob - dař nás svým sva - tím Du - chem, a - le - lu -

3. To - bě, my se po - rou - čí - me, a - le - lu -

ja, a - le - lu - ja, to - bě, Bo - že, na vý - sos -

ja, a - le - lu - ja, ať nás po - si - lu - je v dob -

12 ja, a - le - lu - ja, vše - mo - hou - cí, věč - ný Bo -

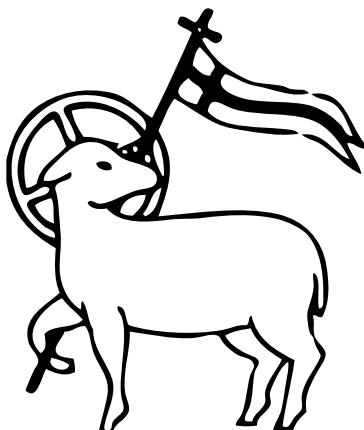

ti, a - le - lu - ja, a - le - lu - ja.

rém, a - le - lu - ja, a - le - lu - ja.

že, a - le - lu - ja, a - le - lu - ja.

Povstaneme k závěrečné modlitbě a požehnání.

17. ZÁVĚREČNÝ ZPĚV

1. Slu-ší se vždy chvá-li - ti slav - né jmé - no Pá - ně.
dobro - di - ní vá - ži - ti nám či - ně - ná hoj - ně.

Ho - den je Bůh chvá - le - ní od nás i od všeho

stvo - ře - ní, po - chval - me ho věr - ní.

2. Nás, rozptýlené ovce, – velmi si oblíbil,
do jednoho ovčince – skrz Krista shromáždil.
Hoden...
3. Vykoupil nás svedené – od ďábla zlošného
uzdravil nás zraněné – hříchem světa všeho.
Hoden...
4. Proto jemu děkujeme – za hojné milosti,
s veselím propěvujeme – s upřímnou vděčností.
Hoden...
5. Budiž Bohu čest, chvála – za to dobrodiní
v nebi, zemi vzdávána – od všech bez přestání.
Hoden...

Během závěrečného zpěvu novomanželé vyřídí úřední formality. Zatím svatebčané opět vytvoří středem kostela špalír, jímž novomanželé jako první (a za nimi se připojí ostatní) vyjdou za zvuků slavnostního pochodu do zahrady, kde bude příležitost ke gratulacím.